

„Akkora sokk volt, amikor 33 hetes várandósan elment a magzatvizem, és tudtam, hogy innen már nincs visszaút, hogy **elkezdtem dadogni**, nem tudtam éjszaka a férjemnek elmondani, hogy mi a baj. Nagyon megijedtem" – idézi fel az emlékeit Berkecz Éva, akinek három gyerekéből kettő idő előtt született.

Amikor kiléptem a kórház ajtaján, **azt éreztem, hogy teljesen egyedül vagyok**. Nem tudom, hogy mit kellene csinálnom, hol szerezzek be ilyen kicsi ruhákat, milyen orvoshoz kell menni, milyen szakemberekhez forduljak? Amikor kiengedtek, csak annyit mondtak, hogy jó lenne elvinni szemészhez – folytatja.

Vajon, most mi lesz? Mit kell csinálni?

A korababák szüleinek létrehozott csoport célja éppen az, hogy a családoknak legyen, akihez segítségért, tanácsért fordulni – hangsúlyozzák. **Havonta szerveznek találkozásokat**, ahová gyerekekkel együtt is jöhetnek a szülők. Ez egy kellemes együttlét, találkozási felület, teázunk, beszélgetünk, de csak annyira megyünk mélyre, amennyire a csoport igényli – mesélik, amikor a Caritas foglalkoztató termében letelepedünk beszélgetni.

Aztán kinövi?

Azt is hozzáteszi, hogy a legtöbb anyukában általában marad egy bizonyos mértékű feszültség a szülés után, ezért **jó néha sírdogálni, beszélgetni a sorstársakkal**, mert az sokat segít.

Sajnos az is jellemző, hogy **sokan elbagatellizálják a koraszülést**, nem veszik komolyan, elhangzanak a tipikus mondatok, mint például: „aztán kinövi”, vagy „de hát rendben van, nem?”, vagy „biztos jól van, mert eszik a gyerek”. Az anyukák esetleg otthon elpanaszolják, hogy nehéz volt a kórházban, és ezzel le is van tudva a probléma.

A fejlesztőpedagógus szerint azonban gyakran az óvodába, iskolába induláskor derülnek ki bizonyos visszamaradottságok, például a mozgáskoordináció nehézségei, egyensúlyérzék hiánya, és minél korábban történik egy beavatkozás – akár orvosi, akár más fejlesztő jellegű – annál hatásosabb.

Az, hogy kinek mennyi időbe és erőfeszítésbe kerül ledolgozni a hátrányait, teljesen esetfüggő. Általában kétéves korig számolnak az úgynevezett **korrigált életkor** szerint, ami azt jelenti, úgy tekintik, mintha a baba normál időre született volna meg, és a fejlettségi szintjét is eszerint vizsgálják. A két év leforgása alatt a korababák általában behozzák a lemaradásukat, de rontják a fejlődési esélyeiket ha időközben oxigénhiányos állapot, valamilyen fertőzés lépett fel náluk – magyarázza Zsuzsa – ilyen esetben maradandó károsodás is történhet.

Az is megfigyelhető, hogy minél korábban születik meg egy kisgyerek, annál lassabban sikerül utolérnie a társait, hiszen a méhen kívül nehezebb biztosítani a számára megfelelő körülményeket. A legtöbb esetben **a tüdő, vagy az emésztőrendszer nincs teljesen kifejlődve**, a kisbabák látása is a születés előtti utolsó periódusban alakul ki, az immunrendszerük szintén nagyon gyenge, ezért fokozottan kell figyelni rájuk.

26 fokban didergett

Éva azt mondja, neki **három hónapba telt, amíg annyira megszokta a helyzetet** az első koraszülött babájával, hogy kicsit fellelélegezhetett az állandó aggodalom alól:

„Figyeltem a légzését, hogy melegben legyen, nyáron, **26 fokban lilult be a szája és reszketett**, mivel az ilyen kicsi babáknak nincsenek zsírpárnáik, hogy melegen tartsák a testét. Jobban kell figyelni arra, hogy mennyit eszik és mikor. Gyakrabban kell etetni, mint egy átlagos babát, mert annyira éhes tud lenni, hogy nem lesz ereje, hogy lenyelje az ételt. A higiénia nagyon kell figyelni, mivel az immunrendszer fejlődése is a terhesség vége fele alakul ki, ezért hajlamosabbak a betegségekre” – sorolja.

A fejlesztő foglalkozások elkezdése szintén egyénre szabott a gyógypedagógus szerint. Amikor foglalkozásra visznek egy babát a Caritashoz, mindig felméri a gyerek fejlődési szintjét, és ahhoz igazítják a tevékenységeket.

Sokszor apró, banálisnak tűnő dolgokból áll a foglalkozás, **megérintem, énekelek neki, hogy a részese legyen a mindennapoknak**

. A babahordozás is lehet ilyen, nem csak trendi, hanem nagyon jó hatása van, azáltal, hogy a baba mozgásban van, az idegrendszerben kapcsolatok jönnek létre. A korai életszakaszban a mozgásfejlesztés által lehet hatni a többi területre is. A szülőknek, meg nekünk is, a legfontosabb feladatunk, hogy lehetőséget adjunk a gyerekeknek a fejlődésre, a körülmények sokat számítanak – magyarázza Zsuzsa.

A szülőkkel is törődni kell

A korababákkal való foglalkozás és odafigyelés természetes, de a szülőkről sem szabadna megfeledkezni – egészíti ki Éva a kollégája szavait. A kórházban rendszerint a gyerek van a középpontban – érthető módon – de bizony az anyukának is jól jönne a támogatás.

„Ez elég nagy sokk a szülőnek. Azt látni, hogy olyan pici gyermeke, hogy még átlátszó a bőre, de már csövek lógnak ki belőle. Erről beszélni kell. **Egy normális idejű szülés is normatív krízist jelent a családban**, megváltoztatja, felborítja a család addigi helyzetét. Amikor még nagyobb krízis van, kétségbeesik az anyuka, nem tudja ellátni a saját feladatait. Elkezd sírni, ki van szolgáltatva az orvosoknak. Ilyenkor jó, ha tudja, mi az, amit megtehet. Például szoptathat, énekelhet a babájának, megérinthesi, megsimogathatja. Első héten én nem is mertem ölbe venni, mert annyira pici volt. Akkor a keserűség, mikor alig várod, hogy megszülessen, de **csövek lógnak ki belőle, nem érhetsz hozzá**. Ilyenkor jólesne, ha valaki elmondaná, hogy ezen túl lehet lépni, hogy jobban lesz.”

A családtagok mit tehetnek – vetődik fel a kérdés – hogy ne rontsák még inkább a helyzetet?

Ne essenek ők is kétségbe, de értsék meg, hogy az anya rosszul érzi magát, nehéz neki. Ne is bagatellizálják, hogy ó, hagyd el, valami lesz – válaszolja határozottan Éva. Fontos, hogy támogató magatartásuk legyen.

A koraszülést egyfajta gyászfolyamatként is lehet kezelni, hiszen **az édesanya elveszíti azt az idilli képet, amit magában dédelgetett arról**

, milyen lesz megszülni a babát, nevelgetni, játszani vele. Ehhez képest még be sincs rendezve a gyerekszoba, nincs pelenka és már beindult a szülés. Minden összeomlik benned, amit elképzeltél. El kell siratni a csalódást, elengedni az elképzelt vágyakat. Az anya foglalkozzon a gyászával, hogy utána nyugodtan tudjon foglalkozni a gyerekével is, ne éljen folyamatosan rettegésben – magyarázza a pszichológus.

A korababák és szüleik közötti kapcsolatra is hatással lehet, hogy idő előtt jöttek világra. Éva azt mondja, ő azt érzi a kislányán, mintha igyekezne bepótolni azt az időt, amit nem tölthettek együtt a várandósság idejéből. „**Minden percért harcol, amiről lemaradt**” – fogalmaz.

A Székelyudvarhelyi Közösségi Alapítvány a idén áprilisban indította el a Túl korán érkeztem... segíts rajtam! nevű adománygyűjtő kampányát, amelynek célja hogy a székelyudvarhelyi kórház újszülött osztálya minőségi technológiai eszközökhöz jusson, mint például mobil inkubátor, speciális monitor, hallásvizsgáló készülék, légzéssegítő készülék. Ezek az eszközök a koraszülött babák életbenmaradási esélyeit növelnék. Az adománygyűjtés több udvarhelyi üzletben zajlik, de online és SMS-ben is lehet adakozni, ha **8837-es telefonszámra elküldjük a korababa szót** szeptember

15-ig.

[eték ide kattintva](#)

[Részl](#)